

Blahopřání

V únoru letošního roku oslavili v redakční radě našeho časopisu významné životní jubileum – řazení podle data narození – entomolog a specialista na taxonomii, morfologii a faunistiku čeledi krascovití (Buprestidae) a larvální morfologii a taxonomii larev xylofágních brouků Svatopluk Bílý, rostlinná fyzioložka a současná předsedkyně Akademie věd ČR Eva Zažímalová, jejímž tématem výzkumu se stal metabolismus a molekulární mechanismy působení a transportu fytohormonu auxi-

nu v rostlinných buňkách, a hydrobioložka Blanka Desortová, která se věnuje ekologii fytoplanktonu, problematice eutrofizace a možným dopadům klimatické změny na stav společenstva fytoplanktonu povrchových vod.

Rádi bychom jim popřáli i za ostatní členky a členy redakční rady Živy hodně zdraví, radosti ze všeho, co je naplňuje, a poděkovali také za významnou podporu při tvorbě našeho časopisu.

Redakce

Rojovník plstnatý. Foto J. Květ

Pozvánka na výstavu se Živou

Petr Pokorný – Hledání ztracené divočiny

Autor připravované výstavy je přírodovědec. A přírodovědci už jsou zkrátka takoví, že pořád něco hledají. Hledá divočinu, protože je ekolog a zajímá ho, jaký je rozdíl mezi krajinou s člověkem a krajinou bez člověka. A protože je navíc environmentální archeolog, přitahují ho světy minulé, dávno již ztracené. Tolik k vysvětlení titulu výstavy. Aby snad nevznikl dojem, že jde o počín nějakého nešťastníka trpícího nostalgií po ztraceném Rousseauovském ráji...

Petr Pokorný není fotograf profesionál. Fotografuje vášnivě a často, ale většinou spíše v průběhu badatelské práce. Výhoda je v tom, že zná svůj terén do hloubky. Mnohdy doslova, protože z povahy odborného zaměření proniká i pod zem, aby tam nacházel rozličná svědectví minulosti. Část roku pravidelně tráví na vědeckých expedicích. Většinou je taková expedice v pohybu, někdy ale zůstává upoutána na jediné místo, i po dobu několika týdnů.

1 Skalisté hory na jihozápadě kanadského státu Alberta. Mimo vysokohorské pásmo jsou porostlé neprostupnými lesy. Paleoeologické výzkumy ovšem ukazují, že jde o relativně novodobý stav. Po mnoho předcházejících tisíciletí, až do sklonku předminulého století, tu byla spíše parková krajina, kterou udržovali původní obyvatelé pomocí nejrůznějších zásahů, včetně promyšleného využívání ohně. Lovili tu bizony a kožešinová zvířata, na pasekách sbírali jedlé rostliny a jejich plody. Současná lesní divočina je tedy do velké míry druhotná. Výsledkem opuštění krajiny jsou stejnověké lesy, ve kterých neustále hrozí riziko velkých, nekontrolovatelných požárů, větrných smrští a kůrovcových kalamit – tedy situace analogická s našimi kraji. Také naše lesy byly po dlouhá tisíciletí intenzivně využívány a jejich současný stav je dlouhodobě těžko udržitelný. Foto P. Pokorný

Ale ani takové soustředění pozornosti není na závadu, jak dokazují např. ikonické Sudkovy záběry z okna ateliéru. Každý fotograf dobře ví, že správné světlo přichází nečekaně a jednou za dlouhý čas.

Výstava, kterou jako každý rok uvidíte nejprve v Literární kavárně knihkupectví Academia v Praze a poté v Brně, rozhodně nemá být pokusem o posouvání hranic výtvarného umění. Je dokumentem o nenáhodných setkáních s pozoruhodnými situacemi, místy a nejrůznějšími živými bytostmi. Nic více a nic méně. Textový doprovod tomu bude odpovídat, když rámcově přiblíží širší okolnosti takových setkání. Říká, co výzkumníku a fotografovi v jedné osobě stálo na konkrétním místě za pozornost, a čím je to zajímavé i pro diváka. Většinou s odkazem na poznatky plynoucí z archeologických a paleoeologických výzkumů, kterých se autor zúčastnil, a které ho na dané místo přivedly. Doc. Petr Pokorný, Ph.D., je pravidelným autorem také článků pro Živu. Dlouhodobě působí (nyní v pozici ředitele) v Centru pro teoretická studia, společném pracovišti Univerzity Karlovy a Akademie věd České republiky.

Aktuální informace o termínu konání výstavy najdete na webové stránce a facebooku Živy.

